அண்டகோள மெய்ப்பொருள்

சேது ஸம்ஸ்தான மஹாவித்வானும்
பாஷா கவிசேகரரும்
ன்னுமலைச் சருவகலாசாலைத் தமிழாராய்ச்சியாளருமாகிய
ரா. இராகவையங்கார்
எழுதியது

சென்னைத் திருவல்லிக்கேணி
ஸ்ரீ வேதவேதாந்தவர்த்தனீ மகாசபையாரால்
வெளியிடப்பெற்றது.
1934.
விலை அணா 4

ஸ்ரீ:

அண்டகோள மெய்ப்பொருள்

Dr S. RAJAN, 142, HARTFORD LANE
NEW TOWN, PA - 18940 - 1673 USA

சேது ஸம்ஸ்தான மஹாவித்வானும்
பாஷா கவிசேகரரும்
அண்ணாமலைச் சருவகலாசாலைத் தமிழாராய்ச்சியாளருமாகிய
ரா. இராகவையங்கார்
எழுதியது

சென்னைத் திருவல்லிக்கேணி
ஸ்ரீ வேதவேதாந்தவர்த்தனீ மகாசபையாரால்
வெளியிடப்பெற்றது.
1934.
விலை அணா 4

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம :

முகவுரை

" அண்ட கோளத்தாரணு " என்ற பாசுரம், 'ஆழ்வார் சங்கத்தார்க்கு எழுதிய அகவல்' என்ற தலைக்குறிப்புடன், ஆழ்வார் திருநகரித் தாயவலந்தீர்த்தான் கவிராயரவர்கள் வீட்டிற்கிடைத்த ஓற்றையேட்டில் முதன்முதல் என்னுற் காணப்பட்டது. அதனை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சேந் தமிழ்ப் பத்திரிகை தொகுதி 3, பக்கம் 405ல் வெளியிட்டுள் ளேன். அப் பாசுரத்துக்கு அக்காலத்துப் பொருள்காண்டல் அரிதாயிருந்தமையால் ' இதன் பொருள் இப்போது நன்கு விளங்கவில்லை ' என்ற குறிப்பும் ஆங்குத் தரப்பட்டுள்ளது. அப் பாசுரத்தைப்பற்றி நெடுங்காலம் யான் சிந்தித்து வந்த தில், சிலவாண்டுகட்குமுன் அதன் உண்மைப் பொருள் இஃதென்பதை உணரலாயினேன்.

அப் பாசுரத்தின் சொற்றொடர்ப் பொலிவினையும், அதனு ளடங்கிய அரிய பெரிய வடமொழிப் பொருளின் மாட்சியையும் நோக்குமிடத்து அஃது ஆழ்வார் அருளிச் செயலாதற்குரிய எல்லாத் தகுதியும் வாய்ந்தது என்று சொல்லத் தடையில்லை. சங்கப்புலவர்கள் தம்மைப் பெரி தும் மதிக்கும்படி ஆழ்வார் செய்வித்த செய்தியைக் குரு பரம்பரை நூல்களும், ' அண்டகோளத்தாரென்னு மாரியத் தமிழா லன்று, தண்டமிழ்ச் சங்கம் வென்ற சடகோபர் ' (கடவுள் வணக்கம், 13) என இற்றைக்குச் சில நூற்றாண்டு கட்கு முற்பட்டவராகத் தெரியும் கூடற்புராண ஆசிரிய ரும் கூறுவது, ஆழ்வார் அருளியதே இப்பாசுரம் என்பதை வலியுறுத்தல் காணலாம்.

இவ் வரியபெரிய பாசுரத்தை யான் பலகாலும் சிந்தித்துக் கண்ட கருத்துக்களே இப்புத்தகத்தில் விளங்க விரித்துள்ளேன். என்னால் விரிய உபந்யஸிக்கப் பெற்ற இப்பாசுரார்த்தத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சென்னைத் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ வேதவேதாந்த வர்த்தனீ மஹாஸபையார், இதனைப் பலரும் அறிய வெளியிடவிரும்பியவாறு, அச்சபையின் பிரசுரமாக இஃது இப்போது வெளியிடப்பெறுகின்றது. இதனை அச்சிடற்குரிய பொருளை முன்வந்துதவிய, திருவல்லிக்கேணி: ஸ்ரீபார்த்தசாரதி சங்கிடிரஸ்டிகளில் ஒருவரான ராவ்பஹதூர் ஸ்ரீமான். வி. ரங்கநாதம் செட்டியார் அவர்கட்கும், அம்மஹாசபையார்க்கும் என் மனமார்ந்த பெருகன்றி உரியதாகும்.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம :

அண்டகோள மெய்ப்பொருள்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

சேண்ட கோளத் திருப்பாட் டுரையிதென
யாருக் தெளிய வியம்புகேன்—பாரித்
தெருள்காட்டும் வேதச் செழுந்தமிழ்கா வீதன்
அருள்காட்ட மெய்ம்மை யறிந்து.

ஆழ்வார்

சங்கத்தார்க்கு எழுதிய அகவல்.

அண்ட கோளத் தாரணு வாகிப்
பிண்டம் பூத்த பேரேழி லொருமை
யீருயிர் மருங்கி னுருயிர் தோகுத்து
நித்திலத் தன்ன வெண்மணற் பரப்பில்
வேரும் வித்து மின்றித் தானே
தன்னிலை யறியாத் தோன்மிகு பெருமர
மூவழி முப்பழ முறைமுறை தருதலி
னென்றுண் டொண்சுவை தருவது மற்றது
கல்லி னேழுந்து கடலி னழுந்தி
யறுகாற் குறவ னீரற விளக்குஞ்

செறிபொழிற் குப்பை தருகட் போன்றுவித்
தறுகோட் டாமா விளக்கு நாட
னவனே தலையிலி யவன்மகண் முலையிலி
தானு மீனு னீனவும் படாஅ
15. ளேழுவர் மூவர் சிறுவரைப் பயந்தன
ளவளிவ ளுவளென வழிதல்
துவளறு காட்சிப் புலவரது கடனே.

இது 'மயர்வற மதிநலம்' அருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் தங்காலத்துக் கூடலிற் குழாங்கொண்டு தமிழாராய்ந்த நல்லிசைப்புலவர்க்கு எழுதியருளிய திருப்பாசுரம் என்பது, கூடலழகர்புராணத்தில் "அண்டகோளத்தாரென்னுமாரியத் தமிழா லன்று, தண்டமிழ்ச் சங்கம் வென்ற சடகோபர்" என வருங் கடவுள்வணக்கப்பாடலால் (13) தெளிய லாகும்.

இதன் பொருள்.

1. அண்டகோளத்து ஆரணு ஆகி என்பது அண்டகோளத்தினுடைய அரிய அணு வளர்ந்து என்றவாறு.

ஆகல்-வளர்தல் : பரிணமித்தல்; வளர்தற்குக் காரணமாகிய ஊழினை " ஆகலூழ் " (திருக்குறள்-372) என்பதனாலறிக. பின்னும் பிரிக்கப்படாத பரமாணு என்பதறிய ஆரணு என்றார். பரமாணு இரண்டு கொண்டது அணு என்பது வடநாற் கொள்கை (பாகவதம்). அண்டகோளத்து ஆரணு-அண்டகோளமாகிய பிரபஞ்சத்தின் இறுதியம்சமாகிய பரமாணு. அஃது ஆகி என்றது அஃது அண்டகோளமாக வளர்ந்து எ-று. ஆலின் வித்து வளர்ந்து என்றால் ஆலின்வித்து ஆலாக வளர்ந்து என்று பொருளாதல் போல இதனையுங் கொள்க. பிரபஞ்சத்தின் இறுதிநிலை

(இதுவே படைப்பிற்கு முன்னிலையுமாகும்) பரமாணுவே என்பதை ஸ்ரீபாகவதம் ஈ-ஆம் ஸ்கந்தம் (கஉ-க) "பிரபஞ்சத்தின் இறுதியம்சம் பரமாணு என்றறியப்படுவது" என விளக்கியவாற்றான் உணர்க. ஷை ஈ-ஆம் ஸ்கந்தம் கஉ-ஆம் அத்தியாய முடிவில், "ஐம்பது யோசனை அகலமுள்ளதும் மேன்மேலும் பதின்மடங்கு அதிகமுள்ள விசேஷண முதலியவற்றால் வெளியிற் சூழ்ந்ததுமாகிய இவ்வண்டகோசமும் இன்னும் மற்றுமுள்ள பல்கோடி யண்டங்களும் எந்த வஸ்துவினிடம் பிரவேசித்துப் பரமாணுவாகக் காணப்படுகின்றனவோ அந்த வஸ்துவைக் காரணங்கட்கெல்லாம் காரணமெனவும், புருஷனும் மஹாத்மாவுமாகிய விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபமெனவும், அக்ஷரமாகிய பரப்பிரமம் எனவுங் கூறுகின்றனர்" என வருதலான் இதனுண்மை நன்கறியப்படும். பலகோடி அண்டகோள வரிசைகளும் பரதெய்வத்தினிடம் பரமாணுவாக ஒடுங்கிக்கிடந்து பின் அவன் ஸங்கல்பத்தாற் பரிணமித்து அவ்வண்ட வரிசையாதலையே இங்குக் குறித்தா ரென்பது ஜகத்காரணமாகப் பரப்பிரமத்தைக் கூறுதல்கொண்டு எளிதிலறியப்படும். 'ஆகி' என்று பரிணமித்தல் கூறுதலான் இவ்வாரணு உயிரணு ஆகாமை நன்கறியலாகும். பிரபஞ்சமாகிய பரமாணுவுக்குப் பரிணமம் உள்ளதல்லது, அணுவாகிய ஆத்மாவிற்கு அஃதில்லாமை தெளிக. 'அண்டகோளத்து ஆரணு' என்புழி அத்துச்சாரியை "காமத்துக் காழில்கனி" (திருக்குறள்-1191) என்புழிப்போல அல்வழிச்சாரியையாகக் கொண்டு அண்டகோளமாகிய அரிய அணு எனினும் இழுக்காது. ஆகிப் பூத்த மரம் என இயையும்.

2. பிண்டம் பூத்த பேரேழி லொருமை என்பது சராசரரூபமான பிராணிகள் மலர்தற்குக்காரணமான பெருமையோடு கூடிய நலத்தையும் ஏகத்வத்தையுமுடைய எ-று.

ஆகிப்பூத்த பேரெழில் ஒருமை மரம் என இயைக்க. பூத்தமரம் என்பது பூத்தற்குக்காரணமான மரம் என்றவாறு; "தாழ்ந்த இயல்பின்மை" (திருக்குறள்-903) "கிழ்புகழ்த்த யாக்கை" (பதிற்றுப்பத்து. 44, 8) என்புழிப்போல. பிண்டம் —சராசரப்பிராணிகளின்தொகுதி. இவ்வாழ்வார் பரதெய்வத்தைத் தொன்மிகுபெருமரம் என்று வ்ருக்ஷமாக உருவகப்படுத்துகின்றாராதலின், அதற்கியைய வ்ருக்ஷகாரியத்தாற் பூத்தலென்று ஏகதேசரூபகமுகத்தாற் பிராணிஸமூதாயத்தை மலர்களாக்கினர். ஸ்ரீ ஸஹஸ்ர நாமத்தில் "புஷ்பஹாஸ:" என்னுந் திருநாமத்திற்கு ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் "பூவரும்பு மலர்வதுபோலப் பிரபஞ்சரூபமாக மலர்பவன்" என்று பொருள் கூறினர். இதனாற் பூத்தது பிரபஞ்சரூப மென்று துணியலாகும். பெருமை-பரமாணுவை அண்டபிண்ட ரூபமான பிரபஞ்சமாக்கிச் செயற்கரிய செய்யும் ஸங்கல்பவிசிஷ்டனதற் றன்மை. இதனாற் பரதெய்வத்தின் ஸங்கல்பவிசிஷ்டவேஷமே உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாதல் காட்டியவாறும். எழில் - ஞானசக்தியாதி எல்லா கலங்களும்: "எழிலனந்தங் கெண்ணற் கரியானே" (மூன்றாந்திரு. 3) என்று பணிப்பர். ["பூ கலம்" (பரிபாடல்-16) என்புழிப் பரிமேலழகர் பூவினுகிய அழகு எனப் பொருள் கூறலாலு முணர்க.] இதனாற் பரதெய்வத்தின் ஞான சக்தியாதி விசிஷ்டவேஷமே உலகிற்கு ஸஹகாரிகாரணமாதல் காட்டியவாறும். ஒருமை-அவ்வண்ட பிண்ட ரூபமான பிரபஞ்சத்தோடு கலந்தொன்றியுள்ள தன்மை. இதனாற் பரதெய்வத்தின் சிதசித்விசிஷ்டவேஷமே உலகிற்கு உபாதான காரணமாதல் காட்டியவாறும். இங்ஙனம் நிமித்த காரணமும் பரதெய்வமேயாகுமென்பது தோன்றப் பேரெழிலொருமை

யால் விசேடித்தார். பூத்த மரம் என்புழிப் பூத்த பெருமையும் எழிலும் ஒருமையும் மரத்தின்கண்ணே நிலைபெறுதலெளிதி னுணரத் தரும். மரத்தின் அவயவமாகிய கொம்பு, இலை, பூ, காய், கனி முதலிய எவையும் மரத்தின்வேறுகாத் தன்மையால் ஒருமை நன்கறியலாகும். இவ்வொருமையினையே கம்பரும்

"அம்போ ருகனு ரானு ரறியார்
எம்போ லியரென் னுறினென் பலவாம்
கொம்போ டடைபூக் கனிகா யெனினும்
வம்போ மரமொன் றெனும்வா சகமே."

(இராமா. இரணியன்வதை, 111)

என்பதனால் இனிது விளக்கினர். இவர்க்கு இவ்வாழ்வாருடைய இத்திருப்பாட்டு நோக்கென்பதும் பொருத்தும். "சங்கக் குவடிறக் குத்திய மாறப் பெயர்க்கொலையானே" எனச் சடகோபரந்தாதியில், ஆழ்வார் சங்கம் வென்றருளிய செய்தியை வெளியிடுதலான் இஃது உணரலாம். ஸ்ரீ பாகவதம் "தருவினடியில் நீர்விடுவது அதன் கொம்பு கிளைகட்கு எங்ஙனமாகுமோ, அங்ஙனமே விஷ்ணுவின் ஆராதனம் எல்லாப் பிராணிகட்கும் பயன்படுவது" (அத்-நி-சூ) என்று கூறுதலான், மரமும் கிளைகளும்போலப் பரதெய்வமும் பிராணிகளு முண்மை நன்கறிந்துகொள்க. இத்தப் பாகவதத்தாற்கருகிய ஒருமையையே ஆழ்வார் திருவுளம் பற்றினரென்பது, பூத்த என்னும் விசேஷணப் பிண்டங்களை மலர்களாக்கியதனானும், அம்மலர்களை யுண்டாக்கிப் பரிபாலிக்குங்கிலையில் மலரின்வேறுகாத மரமாகப் பரதெய்வத்தை உருவகப்படுத்தியதனானும் இனிது துணியலாம். இவ்வொருமை ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவாதி ஸம்பந்தத்தாலுளதாவதல்லது ஸ்வரூபைக்யமாகாமை உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

"பாரிடமாவானுள் தான்" (உ) என்னும் பெரியதிருவந் தாதித் தொடர்க்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையாசிரியர் "ரக்ஷ்ய ரக்ஷக பாவாதி ஸம்பந்தத்தால் ஐக்யம்; ஸ்வரூபத: அன்று" என் றுரைத்தவாற்றுன் உணர்க. ரக்ஷகத்வத்தை இனிது நிறைவேற்றவே எங்குங்கலந்துறைதலே மேற்கொண் டனன் இறைவன் என்ப.

3. ஈருயிர் மருங்கின் ஆருயிர் தொகுத்து என்புழி, ஈருயிர் மருங்கின் என்பது இருவகைப்பட்ட உயிர்களின் பக்கத்தில் எ-று.

மோக்ஷாநந்தத்திற்கு உபகாரமாகிய தெய்வ ஸம் பந்தையுடைய உயிர் என்றும், ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு உபகாரமாகிய ஆஸுரஸம்பந்தை யுடைய உயிரென்றும் வகுக்கப்பட்ட இருவகை உயிர்களின் பக்கலில் என்று கொள்க. ஸ்ரீகீதை பதினேழும் அத்யாயத்தில் "இவ்வுலகிற் பிராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி, தேவர்களின் ஸ்வபாவ முள்ள தென்றும், அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமுள்ளதென்றும் இரு வகைப்படும்" என்று பகவான் அருளிச்செய்ததை சுண்டை க்கு நோக்கிக் கொள்க. இனி ஈருயிரென்றது ஸ்ரீகீதை ஏழாம் அத்யாயத்தில் பகவானைத் தொழாரும் தொழுவாரு மாகிய 'துஷ்க்ருதிந: ஸுக்ருதிந:' என்று கூறப்பட்ட இரு வகை உயிர்களை எனினுமாம். தொழாராகிய துஷ்க்ருதிகள் நராதமர், மாயை கவர்ந்த மதியினர், அஸுரஸ்வபாவ முள்ளவர், மூடர் என நால்வகையினர் எனவும், தொழுவா ராகிய ஸுக்ருதிகள் ஆர்த்தன், ஜிஜ்ஞாஸு, அர்த்தார்த்தி, ஞானி என நால்வகையினர் எனவும், இவருள் ஞானி அத்யர்த்த ப்ரியனை மேன்மையனெனவும், அப் பெருந் தகையோன் கிடைத்தற்கரியோனெனவும், அவனே ஸர்வம் வாஸுதேவனென்னும் ஞானவான் எனவும் அருளிச் செய்தலால் தொழாரும் தொழுவாருமாகிய இருவகை உயிர்களின் பக்கலில் என்றுமாம் பொருந்தும்.

'ஆருயிர் தொகுத்து' என்றது கிடைத்தற்கரிய உயிர் களாகிய தெய்வஸம்பத்து நிறைந்த ஞானிகளாகிய பர மைகாந்திகளைத் தன்னடிமேலிற் குழாங்கொளச் செய்து என்றவாறும். ஆருயிர்—"மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" (மஹாத்மாநஸுதுர்லஹ:) என்றபடி தனக்குங் கிடைக் கரிய மஹாத்மாக்கள். எ-று. வாஸுதேவ தருச்சாயையை விட்டுப் புறம்போகாத பெருந்தகையார் அவரே என்க. மஹாத்மா என்பதே ஆருயிர் எனப்பட்டதெனினும் பொருந்தும். தொகுத்து என்றதனால் கிடைத்தற்கரிய இப் பரமைகாந்திகளைத் தன்னடி மீதலில் திரள்வித்தது பகவத் ப்ரயத்ந மென்று காட்டியவாறு. ப்ருஹ்மஸூத்ரபாஷ்ய முடிவில் "அத்யர்த்தப் பிரியம் ஞாநிநம் லப்த்வா" (அதயர்த்தப்ரியஜ்ஞாநிநமுபலப்ஸ்யமாந:) (இவ்வள வென்று சொல்லற்கரிய ப்ரீதியுடையனாகிய ஞானியைத் தன்பேறாக அடைந்து) என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உரைத் தருளுதலான் அளவிடப்படாத பிரியனாகிய ஞானியைப் பரதெய்வம் தன் லாபமாக அடைதல் கருத்தல்லது 'ஞானி பரதெய்வத்தை அடைந்து' என்பது ஆழ்வார் கருத்தா காமை கண்டுகொள்க.

இனி, சுண்டு மருங்கு என்றது சுற்றம் எனக்கொண்டு, இருவகையுயிராயுள்ள சுற்றத்திற் கிடைத்தற்கரிய தன் ஆத்மஸமாநரான அரியஞானிகளைத் தொகுத்து எனினு மாம். "ஞாநீ த்வாத்மைவ மேமதம்" (ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மேமதம்—கீதா) (ஞானியோ என்னுயிரே யென்பது என்